

ЗОРА ПЛАНЕТЕ

одшкринути зидови плача
обрубљени смолом смислености

вапај за вапајем, крик по крик
чујем како кораци одмичу
затварање тешких улазних врата
остајем у мраку

пробудити цик језиком змије
пробдети реку што просеца канале
смирајима свемирске прашине
разуђене притоке мисли улазе у реку медитације

сновидећим прстима одгонетам дугу
књигу времена не испуштам из руку

и док врлудам улицама пијаног сутрашњег дана
наилазим на покидана лица
иструлеле кости
испражњене утробе
растављене прсте

отиснут ка ширини матице
поздрављам неме стражаре крај обале
не знам куда
не знам како
не знам када
верујем у сутра које ми компас
упорно показује

из згажених шипкових плодова
скерлетни таласи мириса запљускују ме
док се будим у зору планете

ОПОМИЊАЊЕ

у потрази за изгубљеним кварком
(кваркизам трагања)
историја вантелесних играрија бића

оно што пробдим
је оно што опстаје

пребледела маска саткана од сунца на изласку

саговорник сам неба у саздању
беспоговорно јуришање на последње птице
идеје утонуле у бетонски зид лавиринта

књиге опомињу јаче, све јаче

ТАНАНЕ ВИЈУГЕ ДОЖИВЉЕНОГ

улице размазане свежом уљаном бојом
у крупном плану звуци града стварају вртлоге у које упадам
не гледајући, у језеро мрака
ослушкујем набубрелим прстима који миришу на мак

давнине, предели, пејзажи, чари изгубљене
усамљени лабуд трага за прахом невидљиве врлине
око окружен песком, изгледам тихо као атлантида
умрежени тонови пожуде не престају

набујали гроздови усред празнине
ничег сем тока
опхрван чулима
погођен узвиком